

LOFLIEDEREN

TER EERE VAN DE

HH. Franciscus van Assisië,
Ludovicus en Elisabeth,

TE ZINGEN IN DE

VERGADERINGEN DER DERDE ORDE.

VIERDE DRUK.

TILBURG,

Boekdrukkerij van N. LUITEN.

1898.

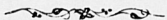
H

LOFLIEDEREN

TER EERE VAN DE

HH. FRANCISCUS VAN ASSISIË,
LUDOVICUS EN ELISABETH,

te zingen in de Vergaderingen der Derde Orde.

No 1.

Liefde van Franciscus.

WIJZE : *O gij, die troont,
Waar Jezus woont.*

1.

De Liefde Gods ,
Door dwazen trots ,
Verdoofd in 's menschen harte,
Zond Jezus weêr
Op aarde neêr
Door Sint Franciscus' smarte.

2.

De liefdesmart
Verteerde uw hart ,
Franciscus , dierbre Vader !
O , wil van God
Dat zoet genot
Bekomen ons te gader.

2

3.

Geen lijdenssmart
Was U te hard
Voor Jezus te verduren ;
Zijn liefdegloed
Wist uw gemoed
Tot liefde aan te vuren.

4.

In smart verheugd
Om 't loon der deugd,
Om wederliefd' te schenken,
Zocht gij ook elk
Met 's lijdens kelk,
Om liefde en loon, te drenken.

5.

O Serafijn ,
Slechts liefdepijn
Verteerde uw levensdagen ;
Gij mocht voor God,
— O zoet genot —
De heil'ge wonden dragen.

6.

Die liefdegloed
Ontstak 't gemoed
Der Christ'nen uwer tijden ;
Zij leefden weer
Voor God hun Heer,
En minden Hem in 't lijden.

Armo

Melo

O God, ons Al,
 U bovenal
 Wil steeds ons hart beminnen ;
 Ja, wil dat hart
 In lijdenssmart
 Genadig voor U winnen.

Zoo leven wij
 In 't lijden blij
 Naar 't voorbeeld van onz' Vader ,
 En komen U ,
 Alleen niet nu ,
 Maar ook hierna steeds nader.

No 2.

Armoede en Ootmoedigheid van den H. Franciscus.

WIJZE : *O Gods gezin, o drietal leden.*

Melodieën van KLUIJTMANS, No 33. Gezangen der H. Familie.

Des Vaders licht, zijn eeuw'ge Zone,
 Werd mensch voor onze zaligheid,
 Verliet zijn rijk en gloriekrone,
 Verborg zijn Oppermajesteit,
 Zocht steeds door woord en heil'ge werken,
 Van armoê en ootmoedigheid,
 De zwakheid onzer ziel te sterken,
 Tot heil voor tijd en eeuwigheid.

Franciscus, door dit beeld te aanschouwen,
 Stiet ver van zich der wereld trots,
 En ging vol moed en Godsbetrouwen
 Zich vormen naar den Zone Gods.
 Twee deugden koos hij boven velen ;
 Door Jezus' oefening geleid,
 Zocht hij zijn zielewond te heelen
 Door armoê en ootmoedigheid.

Ja ! de armoê werd zijn bruid, zijn vrouwe ;
 Met haar trad hij een huwelijk in ;
 Zij bleef hem hier de meest getrouwe,
 Tot in den dood zijn hartemin ;
 Zij baarde hem in vreugd en smarte
 Een talrijk kroost, zijn evenbeeld,
 't Welk hij beval van ganscher harte
 Haar 't hart te schenken onverdeeld.

Van de armoê kon hij nimmer scheiden
 De ootmoedigheid van onzen Heer ;
 Met Hem zou hij een leven leiden,
 Dat ootmoed ademt, ootmoeds leer ;
 Door need'righeid als dwaas te schijnen
 Met Christus, zijn gekruisten Heer,
 Deed hij bij zich de wond verdwijnen
 Van 's menschen ziel : de zucht naar eer.

Fr

Wijz

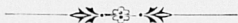
Alve

O

Lag

O

Zooals zijn Heer zeer arm in 't leven,
 Ootmoedig op zijn levenspad,
 Trad hij toch rijk, van glans omgeven
 Voor eeuwig in de Sion's Stad!
 Franciscus! Vader van de armen,
 O toonbeeld van ootmoedigheid,
 Wij smeecken U om uw erbarmen,
 Verleen ons uw g'lijkvormigheid.

No 3.

Franciscus ontvangt op den Alverno-berg de vijf H. Wonden.

WIJZE : *Lied ter eere van O. L. Vrouw van het H. Hart.*

1.

Alverno-berg, gescheurd bij Jezus' sterven,
 Op uwe kruin, bij dag en stillen nacht,
 Lag hij geknield, die wereld's troost wou derven,
 Om Jezus' smart, die hij steeds overdacht.

REFREIN :

Groote heil'ge minnaar	
Van Jezus' smart,	
Franciscus, overwinnaar,	{ bis.
Vraag liefde voor ons hart.	

2.

Franciscus' ziel beschouwt de diepe wonden
 Van Jezus' Hart, zijn kruis, zijn doornenkroon.
 Franciscus' ziel, door liefdevuur verslonden,
 Geeft ied'ren stond zich gansch aan Godes Zoon.

R E F R E I N :

Groote heil'ge minnaar, enz.

3.

Zoo bad hij lang: en eens bij 't morgenkrieken
 Daalt Jezus neer vanaf den hemeltrans,
 Gehecht aan 't kruis, gedekt met Serafswieken;
 Vèr spreidt zich uit der wonden stralenglans.

R E F R E I N :

Groote heil'ge minnaar, enz.

4.

Franciscus' ziel, ze trilt van vreugde en smarte,
 En wordt in God op dit gezicht verrukt;
 Dan heeft de Heer in handen, voeten, harte,
 Schoon, bloedig rood zijn wonden ingedrukt.

R E F R E I N :

Groote heil'ge minnaar, enz.

5.

O heil'ge Gods, gekruisigde des Heeren!
 Vraag God voor ons dienzelfden zoeten geest,
 Die in U was om Jezus' smart te eeren
 En hier op aard' te minnen 't kruis het meest.

R E F R E I N :

Groote heil'ge minnaar, enz.

No 4.

Jezus en Franciscus.

WIJZE: *Wees gegroet, o Koninginne.*

1.

God, wien steeds zij lof gegeven,
Heeft Franciscus hoog verheven
Door gelijk'nis met zijn Zoon;
't Is Franciscus' eerekoon.

Jezus en Franciscus!

2.

't Kindje Jezus werd geboren
In een stal: ook was beschoren
Aan Franciscus 't zelfde lot,
Dat ten deel viel aan zijn God.
Jezus en Franciscus!

3.

't God'lijk kind werd lof gezongen,
Door wel duizend Eng'lentongen;
't Kind Franciscus — zoo men zegt —
Was die eer ook weggelegd.
Jezus en Franciscus!

4.

Jezus koos zich twaalf gezellen
Als apost'len aan te stellen,
Ook Franciscus koos dit tal,
Zond hen preeken overal.
Jezus en Franciscus!

5.

Arm, verstooten door de zijnen,
Kon Franciscus Jezus schijnen,

Daar hij zelfs geen steen bezat
 Dien hij tot zijn rustbed had.
 Jezus en Franciscus!

6.

Jezus zoet! uw heil'ge wonden
 Heeft Franciscus ook bevonden,
 — Toen hij was in U verrukt —
 In zijn lichaam ingedrukt.
 Jezus en Franciscus!

7.

Jezus schonk die wonderschoone
 Beelt'nis, als een eerekrone
 Aan Franciscus, die zijn hart
 Deelen liet in Jezus' smart.
 Jezus en Franciscus!

8.

Doch Franciscus' grootste vreugde
 Was, zijn ziel door alle deugden
 't Beeld te maken van Gods Zoon,
 Meer uit liefde dan om loon.
 Jezus en Franciscus!

9.

Eeuwig zal dat beeld hem sieren,
 Bij het eeuwig vreugde vieren;
 De gelijk'nis aan Gods Zoon
 Is Franciscus' eerekroon.
 Jezus en Franciscus!

No 5.**Derde Orde van Franciscus.***WIJZE: Kinderen van Maria.*

1.

Strijdt, Franciscus' kind'ren,
 Strijdt hier onbevreesd,
 Wilt in U verhind'ren,
 's Werelds ijd'len geest.

2.

Slechts naar 't aardsehe streven,
 God en ziel veracht,
 Is het ijdel leven,
 Dat men thans betracht.
 Strijdt, Franciscus' kind'ren, enz.

3.

't Is de Derde Orde,
 Die met 's hemels kracht
 Tegenstroom moet worden
 Van die overmacht.
 Strijdt, Franciscus' kind'ren, enz.

4.

God en ziel beminnen
 Dit zij onze wensch;
 Gansch de wereld winnen
 Baat niet aan den mensch.
 Strijdt, Franciscus' kind'ren, enz.

5.

't Aardsche slechts betrachten,
 Voor zoover dit moet;
 Verders de gedachten
 Naar het eeuw'ge goed.
 Strijdt, Franciscus' kind'ren, enz.

6.

Derde-Ordelingen!
 Wie behaalt de kroon,
 De ijdle wereldlingen
 Of Franciscus' zoon?
 Strijdt, Franciscus' kind'ren, enz.

No 6.**Bede tot Franciscus!**

WIJZE: *Maria's beeld te midden, of
 Komt, nog een groet en bede.*

1.

Franciscus! heil'ge Vader:
 Gekroond in 's hemels woon,
 Kom, treed voor ons eens nader
 Tot Gods genadetroon.
 Vertoon aan God uw wonden
 Tot rein'ging onzer zonden!
 Franciscus! Franciscus! Vader, bid voor ons!

2.

Reeds toen ge op aarde leefdet
 Verhoorde God uw beê,
 Uw doel waarnaar gij streefdet:
 „Den armen zondaar vreê”.

O smeeik dat God ons geve
 Zijn vriendschap te beleven !
 Franciscus ! enz.

3.

Geef dat wij op uw schreden,
 Uit zuiv're liefdeblijk
 Het aardsche steeds vertreden,
 Voor 't eeuwig hemelrijk ;
 En liever willen sterven
 Dan 's Heeren liefde derven.
 Franciscus ! enz.

4.

Ja ! geef ons, uwe kind'ren,
 Uw liefde tot uw God,
 Dan zal geen hel ons hind'ren,
 In 't aardsche ballingslot ;
 Dan zullen driften zwijgen,
 Ons hart zal rust verkrijgen.
 Franciscus ! enz.

5.

Dan zijn wij ook bij machte,
 Om 't mensch'lijk opzicht hier
 Manmoedig te verachten
 Als 's werelds dwaas getier.
 Zóó zal uw Derde Orde
 Een steun der Kerke worden !
 Franciscus ! enz.

6.

Uw zegen zij geschonken
 Den Stedehouder Gods,
 Zijn boeien los geklonken,
 Vernederd 's vijands trots,
 Opdat dan alle monden
 Gods glorie hier verkonden!
 Franciscus! enz.

No 7.

Eere aan Franciscus.

WIJZE: *Maria leev'.*

1.

Franciscus eer! ja, U, o dierbre Vader!
 Zij nu een lied, een loflied toegewijd;
 Wij zingen nu, hier voor uw beeld te gader,
 Van uwen roem, waardoor gij heerlijk zijt!
 Franciscus eere,
 In 's hemels woon;
 Eer zij Franciscus
 Op zijnen glorietroon!

2.

Franciscus eer! den need'rigen des Heeren,
 Die aardschen lof, zich zelven heeft veracht,
 Doch Godes roem steeds trachtte te vermeêren,
 O heil'ge Gods! bekom ook ons die kracht.
 Franciscus eere, enz.

Franciscus eer, den patriarch der armen,
 Die 't schitt'rend goud verachtte als het slijk,
 Doch zich den mensch in 't lijden wist te erbarmen.
 O heil'ge Gods! maak ons aan U gelijk!
 Franciscus eere, enz.

4.

Franciscus eer! de schoonste aller deugden,
 De zuiverheid heeft hij steeds rein bewaard;
 O Broed'ren- (Zust'ren) schaar! o welk een heil'ge
 vreugde
 En welk een loon is dat den mensch vergaard!
 Franciscus eere, enz.

5.

Franciscus eer! die steeds zijn eigen willen
 Verloochend heeft, ter eere van zijn God!
 O mochten wij, tot mijding der geschillen,
 Tot Jezus' eer, bekomen dat genot!
 Franciscus eere, enz.

6.

Franciscus eer! het levend beeld des Heeren!
 Daar hij op aard' zijns Jezus wonden droeg;
 Van liefdevuur zijn hart voor God verteêren:
 Zie, dat was hem, op deze aard' genoeg!
 Franciscus eere, enz.

No 8.

Groet aan Franciscus.

WIJZE : *Wees gegroet, o Jozef, voedstervader !*

1.

Wees gegroet, Franciscus, heil'ge Vader,
 Van uw kind'renschaar, die voor U knielt;
 Met betrouwen komen wij U nader,
 Want ons aller hart is goed beziel.

2.

Wees gegroet, ootmoedige des Heeren,
 Gij die 't Hart van Jezus hebt doorgrond;
 Geef ons steeds, als U deez' deugd te leeren,
 Uit zijn hart en goddelijken mond.

3.

Wees gegroet, o bruidegom der armoe,
 Die deez' bruid van Jezus' hand ontving,
 Dat ge 't hart van uwe kind'ren ontdoe
 Van 't aardsche, om 's hemels zegening.

4.

Wees gegroet, o mcedig kruisen-drager,
 Die met Jezus, kruis en lijden zocht,
 Vuur'ger nog, dan naar het wild de jager;
 Dat ik 't kruis geduldig dragen mocht!

5.

Wees gegroet, o Serafijn van liefde,
 In U drukt' God 't beeld van Jezus af;
 O! dat 't Hem op uwe beë beliefde
 Dat Hij ons een trek dier beelt'nis gaf.

No 9.

Franciscus ontvangt den aflat van Portiuncula.

WIJZE: No 40. *Kerstlied.*

No 34. *Tot den H. Stanislaus Kostka.*

No 1. *Onbevleete Ontvangen is van Maria.*

Zie Handboekje voor de Congreganisten van O. L. Vr.

Wijze: In deze maand van bloemen,
In deze maand zoo schoon.

Met REFREIN:

Voor 't heil der kostb're zielen,
De prijs van Jezus' Bloed, *enz.*

1.

Voor 't heil der kostb're zielen,
De prijs van Jezus' Bloed,
Al biddend nederknielen,
Dat was Franciscus zoet.
En voor dat edel streven
Heeft Jezus de genâ,
Of aflat, willen geven
Van het Portiuncula.

2.

Eens, in 't gebed verslonden,
Des nachts in zijne cel,
Kwam de engel hem verkonden:
„Franciscus, spoed U snel
„Ter kerk Portiunc'la henen,
„Waar met een eng'lenschaar,
„Maria is verschenen
„En Jezus op 't altaar.

3.

Franciscus daar gekomen,
 Vond wat hem was verkond,
 En viel vol heilig schromen
 Met 't aanschijn op den grond.
 „Mijn Schepper, Hemel-koning”,
 Zoo sprak hij: „Wat geschiedt,
 „Dat Ge afdaalt in deez' woning,
 „En mij bij U ontbiedt?

4.

„Franciscus”, sprak de Heere,
 „Uw ijver, wondergroot,
 „Om zielen te bekeeren
 „Voor wie 'k mijn Bloed vergoot,
 „Doet U aan Mij behagen;
 „Nu dan vergunt uw Heer,
 „Voor haar Hem iets te vragen,
 „Tot zijnen lof en eer.”

5.

Franciscus durft het wagen,
 De oneindige Majesteit,
 Zoo'n groote gunst te vragen
 Voor 's menschen zaligheid,
 Dat Jezus zelf verklaarde:
 „'t Is veel hetgeen gij vraagt:”
 En bij de beê zich paarde
 De beê der Moedermaagd.

6.

Toen werd verhoord zijn bede,
 Mits hij bevestiging,
 In Rome's eeuw'ge stede,
 Van zijne gunst ontving,
 Die steeds nog duizend zielen,
 Verlangend om genâ,
 Berouwvol neêr doet knielen:
 Het is **Portiuncula!**

7.

Laat ons in zegeklanken,
 Voor 't groot Portiuncula,
 Den goeden Jesus danken;
 En biddend om genâ,
 Voor 't heil der kostb're zielen,
 De prijs van Jezus' Bloed,
 Zeer dikwijls nederknielen;
 Dit zij ook ons steeds zoet!

No 10a.**De H. Franciscus met het Kruis.**

WIJZE: *Creator alme siderum.*

Jam lucis orto sidere.

Tot U, o Gorcums keldental.

1.

Het kruisbeeld trok Franciscus' hart,
 Om reden van de lijdensmart,
 Die in zijn lichaam en zijn ziel
 Den Heer voor ons te beurte viel.

2.

In de open wonden, doornenkroon
En bitt'ren kruisdood van Gods Zoon,
Las hij de liefde, waardoor God
Erbarming brengt in 's menschen lot.

3.

En in die wonden, doornenkroon
En bitt'ren kruisdood van Gods Zoon,
Las hij 't gebod zoo groot, zoo zoet,
Dat 's menschen ziel beminnen moet.

4.

Ook in die wonden, doornenkroon
En bitt'ren kruisdood van Gods Zoon,
Verkeeg Franciscus zielekracht,
Waardoor hij dat gebod volbracht.

5.

En knielde hij voor 't kruisbeeld neer,
Het bloedig beeld van onzen Heer,
Dan smolt zijn ziel van liefdegloed
En stortte hij een tranenvloed.

6.

En hield hij 't kruis aan 't hart gedrukt,
Dan werd hij vaak in God verrukt,
En scheen het dat hij hier in God,
Genoot der Heil'gen eeuwig lot.

7.

„O Jezus”, sprak hij dikwijls luid,
 „O stort in mij uw liefde uit!
 „Dat uwe liefde, sterk en zoet,
 „Voor U verslinde mijn gemoed.

8.

„O dat ik eens van U verwierf
 „Die om mijn liefde uit liefde stierf,
 „Uit liefde om uwe liefde, o God,
 „Te mogen sterven, zalig lot!”

9.

O broeders! welk een liefdetaal!
 Voor 't kruis herhaald, wel duizendmaal;
 Een taal die moet gekomen zijn
 Uit 't hart eens aardschen serafijn.

10.

Franciscus! aardsche serafijn!
 O mocht het kruisbeeld voor ons zijn
 Een bron van liefde tot den Heer;
 Zijn liefde toch vraagt liefde weêr.

No 10b.

1.

Toen eens Franciscus bad voor 't kruis,
 In een vervallen bedehuis,
 Sprak Jezus met een zoete stem,
 Door 't kruisbeeld, dit geheim tot hem:

2.

„Franciscus! ga, wil steuning biên
 „Mijn huis, dat wij vervallen zien.”
 Zoo klonk daar driemaal zoet tot hem,
 Door 't kruisbeeld, Jezus Christus' stem.

3.

Franciscus dacht aan 't bedehuis,
 Waarin hij knielde voor het kruis;
 Doch Jezus vroeg het groote werk
 Der ondersteuning van zijn Kerk.

4.

Drie sterke Orden, sterk door 't kruis,
 Moest hij gaan stichten in Gods huis;
 — Geen mensch'lijk maar een Godd'lijk werk, —
 Tot steun van Jezus' heil'ge Kerk.

5.

Terwijl hij deze stichting doet
 Bleef 't kruisbeeld hem aan 't harte zoet;
 En Jezus gaf zeer liefderijk
 Door 't kruis een tweede liefdeblijk.

6.

Want, toen Franciscus eens verrukt,
 Zijn lippen op de wonden drukt
 Van 't bloedig beeld van onzen Heer,
 Liet Jezus zich van 't kruishout neêr.

De
En
Fra
En

O b
Van
Men
Van

He
Die
En
Doe

Fra
En
En
De

Fra
De
De
De

7.

De Heer vergat zijn lijdenssmart,
 En drukte zijnen vriend aan 't hart,
 Franciscus drukt zijn Heer aan 't hart,
 En deelt in zijne lijdenssmart.

8.

O broeders! wie begrijpt het feit,
 Van zulk een teed'ren liefde-strijd?
 Men moet daartoe een Serafijn
 Van liefde, als Franciscus zijn.

9.

Het kruisbeeld bleef de grootste schat,
 Dien hier Franciscus ooit bezat,
 En Jezus gaf zeer liefderijk
 Door 't kruis een derde liefdeblijk.

10.

Franciscus knielde eens biddend neêr,
 En dacht op 't kruis van onzen Heer;
 En ziet! daar daalt van 's hemels trans
 De Heer aan 't kruis, omstraald van glans.

11.

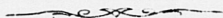
Franciscus voelt dan in zijn hart,
 De vreugde beurt'lings met de smart;
 De vreugde, wyl hij Jezus zag;
 De smart, wyl hij aan 't kruishout lag.

12.

Van liefde werd zijn ziel verrukt ;
 En Jezus heeft hem ingedrukt
 Zijn heil'ge wonden, bloedig rood ;
 Franciscus droeg ze tot zijn dood.

13.

O broeders ! wilt gij, dat de Heer
 Van 't kruis op u ziet minnend neêr ?
 O heb dan godsvrucht tot het kruis,
 En maak het 't sieraad van uw huis.

No II.

Eerbied van den H. Franciscus voor het Allerh. Sacrament en den Priester.

WIJZE : *Pius-Lied, Pius nonus pastor bonus.*
Lied tot den H. Jozef.

Zie Handboekje voor de Congreganisten van O. L. Vr.

1.

Uwe liefde, Sint Franciscus ,
 Tot het heilig Sacrament ,
 Is uw zonen en uw dochters ,
 Tot hun troost, niet onbekend.
 Doch uw allerdiepste eerbied
 Voor het heilig Sacrament
 En den priester, den bedienaar,
 Is nog meer door hen gekend.

2.

Hield uw liefde, bij uw Jezus
 Uren lang U neergeknield
 't Was uw eerbied voor zijn grootheid —
 Die U nochtans wederhield
 Van het priesterschap des Heeren ;
 Die verheven waardigheid,
 Die, te zwaar voor englen-schouders,
 Toch een mensch is toebereid.

3.

Ja ! uw eerbied voor den priester,
 Om zijn waardigheid en macht,
 Was zóó groot, o heil'ge Vader,
 Dat die U zoo verre bracht
 Van te zeggen : „zoo 'k een priester
 „Met een engel Gods ontmoett',
 „'k Zou den priester vóór den engel
 „Bieden mijnen eerbieds-groet.

4.

„'k Wil de priesters hoogst eerbied'gen,
 „'k Zie in hen den Zoon van God,
 „Van wien ik niets kan aanschouwen
 „In dit aardsche ballingslot,
 „Dan zijn allerheiligst lichaam,
 „En zijn godd'lijk Offerbloed,
 „Dat alleen zij consacreeren,
 „Dat door hen de zielen voedt.

5.

Zooveel eerbied had Franciscus
 Voor den priester ; 't is bekend !
 Wie begrijpt dan ooit den eerbied
 Dien hij had voor 't Sacrament !
 Want de priester is verheven
 Om dit hoog geheimenis,
 Waarin Jezus met zijn Godheid
 En zijn heil'ge Menschheid is.

6.

Vol ontzag en heil'gen eerbied,
 Als een Engel voor Gods troon,
 Knielde steeds Franciscus neder
 Voor het altaar van Gods Zoon,
 En aanbad hij, diep ootmoedig,
 Vol geloof en vurigheid,
 Alsof zag hij Haar ontsluierd,
 De verborgen Majesteit.

7.

Eed'le ziel ! van 't stof ontheven,
 Die nu in de Godheid ziet,
 En in haar ontsluierd Wezen
 Zielverrukkend vreugd geniet :
 Geef ons uwen diepen eerbied
 Voor het hoog Geheimenis,
 En den priester, die op aarde
 De bedienaar er van is.

Zie

No 12.**De H. Franciscus, een onschuldige Adam
in het Paradijs.**

WIJZE : *Moeder vol van teederheid,
Vol van zoete majesteit.*

Zie Handboekje voor de Congreganisten van O. L. Vr.

1.

Adam vol van majesteit,
In uw hof van heerlijkheid,
Wat waart gij wonderschoon,
Eer satan roofde uw kroon.

2.

Reeds bestemd voor 't Hemelland,
Kwaamt gij heilig uit Gods hand;
Een zoet verkeer met God,
Het was uw zalig lot.

3.

't Lichaam rein, onsterflijk sterk;
Koning van het scheppingswerk;
De gaaf van groot verstand;
Dit was u toeverpand.

4.

't Paradijs, uw koningshof,
Tot vermaken rijk aan stof,
Zoo heerlijk wonderschoon,
Was ook der dieren woon.

5.

Alle dieren waren tam ;
 Als gij riept, eenieder kwam ;
 Het gansche voog'lenheer
 Zat lieflijk bij U neêr.

6.

Maar helaas ! gij onschuldskroon,
 Zoo verrukkend wonderschoon,
 Door zondeschuld geroofd,
 Ontvielt gij ons het hoofd.

7.

Doch Franciscus, Adams Zoon,
 Won een parel van die kroon,
 Werd in dit ballingsrijk,
 Aan Adam zeer gelijk.

8.

Door de kracht van Jezus' Bloed,
 In den heil'gen watervloed,
 Geheiligd van het kwaad,
 Bleef hij in Adam's staat.

9.

Jongeling vol eerbaarheid,
 Hield hij steeds zijn zuiverheid,
 Als die voor Adams val,
 Zoo helder als kristal.

10.

Zelfs den prikkel van het kwaad
 Die na 't doopsel voortbestaat,
 En menig ziel verleidt,
 Verstikt' hij door den strijd.

11.

Door de liefde tot zijn God
 Won Franciscus Adams lot,
 De vriendschap met den Heer,
 Zijn hemelsch, zoet verkeer.

12.

Om zijn groote heiligheid
 Hemelsche goedaardigheid,
 Ontving hij het bestier,
 Als Adam, over 't dier.

13.

Want de dieren waren tam,
 Riep Franciscus, ieder kwam,
 Het gansche voog'lenheer
 Zat lieflijk om hen neêr.

14.

Groote Heil'ge, Adams zoon,
 Geef een parel van de kroon,
 Oorspronkelijk ons bereid,
 Een ware heiligheid.

No 13.

Ter eere van den H. Ludovicus,
 Patroon der Broeders van de Derde Orde.

WIJZE: *Pinslied.*

Lied tot den H. Jozef.

Zie Handboekje voor de Congreganisten van O. L. V. No 46.

1.

Ludovicus, heil'ge koning,
 Luister van uw vorst'lijk huis,
 Overwinnaar van de wereld,
 Door uw liefde tot het kruis;
 Groote zoon van Sint Franciscus,
 Onze broeder en patroon,
 Ludovicus, hoor ons smeeken,
 Bid voor ons in 's hemels woon.

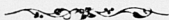
2.

Om uw groot geloof, o koning,
 Dat gij hadt in 't Sacrament,
 Zijt gij hoog door ons geprezen,
 In geheel de Kerk gekend.
 Dáár aan Jezus' god'lijk harte,
 Dáár ontvingt gij heldenmoed,
 Om het aardsche te verachten,
 Slechts te minnen 't eeuwig goed.

3.

Goede Jezus, hoor ons smeeken,
 Door uw vriend U aangeboôn,
 Door den heil'gen Ludovicus,
 Onzen broeder en patroon;
 Geef ons op zijn vuur'ge voorspraak,
 Groot geloof in 't Sacrament
 Waarin gij bij ons wilt rusten,
 Tot der wereld loop volendt.

Aan uw open hartewonde,
 Putten wij den heldenmoed,
 Om als koning Ludovicus,
 Slechts te minnen 't eeuwig goed ;
 En door liefde tot het lijden,
 Tot het kruis van U, o God,
 Te versmaden de ijd'le grootheid,
 't Aardsche goed en zingenot.

No 14.

Ter eere van de H. Elisabeth van Hongarije,
 Patrones der Zusters van de Derde Orde.

WIJZE: *Tot U, o Gorcums Heddental.*

1.

Tot U, o ed'le landgravin
 Snell' onze zang den hemel in,
 Tot U, o heilige prinses,
 Elisabeth, o patrones !

2.

Aan zingenot of aardsche pracht,
 Hebt gij geen hulde ooit gebracht,
 Maar reeds in uwe vroegste jeugd,
 Vondt gij bij God uw grootste vreugd.

3.

Beschouw ik gansch uw levensloop,
 Dan zie ik, hoe gij steeds uw hoop
 Op God alleen gevestigd hielt,
 En met zijn liefde waart beziel.

4.

Want schoon gij waart een rijksvorstin,
Toch voerde U God het lijden in ;
Doch in dien storm hieldt gij uw oog,
In groot vertrouwen naar omhoog.

5.

Ellende en armoe werd uw lot,
En toch hieldt gij uw hoop op God ;
Verheugd in 't kruis, en niet bedroefd,
Werdt gij als goud in 't vuur beproefd !

6.

En toen verdween het wreed geweld,
En gij werdt in uw recht hersteld,
Toen schonkt gij met een blij gemoed,
Den armen al uw huw'lijksgoed.

7.

Toen naamt gij aan het Orde-kleed,
Waarin gij veel versterving deedt.
De wereld vluchtet met haar pracht,
Aan God U gansch ten offer bracht.

8.

Slechts vier en twintig jaren oud,
Werdt gij door God bereid aanschouwd,
Uw kroon te ontvangen uit zijn hand,
In 's Hemels eeuwig vaderland.

9.

O geef, beminde Elisabeth,
Dat ik mijn geest en hart steeds zett'
Niet op der wereld ijdelheid,
Doch slechts op God mijn zaligheid !

No 15.**Ter eere van den H. Antonius van Padua.**WIJZE : *Wien Neêrlandsch bloed.*

1.

Komt, heffen wij een lofied aan,
 Dat stijgt naar 's hemels sfeer,
 Den grooten heil'gen Francisciaan
 Antonius ter eer;
 Wiens gloriezon in Jezus' Kerk,
 Blijft schitt'rend als het goud;
 Wiens macht en deugd en wonderwerk
 Door de eeuwen wordt aanschouwd. (*bis.*)

2.

O zaal'ge vrucht van Spanje's grond,
 Itaalje's schitt'rend licht,
 Bazuin die 's Heeren wet verkond'
 Tot dat de broosheid zwichtt';
 Gij reus in 't groot bekeeringswerk,
 Het preeken nimmer moê,
 Gij waart een steun in Jezus' kerk,
 Der ketters geeselroê. (*bis.*)

3.

Uw sterk Geloof, uw vaste Hoop,
 Uw Liefde tot uw God,
 Zijn zonnen die nog in hun loop
 Ons koest'ren in ons lot.
 Uw roze van verdueligheid,
 Zij geurt nog heerlijk fijn;
 De lolie van uw zuiverheid
 Is schoon als wit satijn. (*bis.*)

16P2234

4.

Antonius, o toevluchtsoord
 Voor 't menschelijk ongeluk,
 Gij waart en zijt door 't wonderwoord
 Vertrouster in den druk.
 De duivel, ziekte en stormgeloel,
 Het vliedt op uw gebed ;
 Wat dwaalt of is in zondeboei,
 Het wordt door U gered. (*bis.*)

5.

Wie onzer heeft verloren goed,
 O groote volkspatroon,
 Hij bidt tot U een „Wees gegroet”,
 En vindt uw hulpbetoon.
 Geen mensch die niet een wonderwerk
 Op zijn gebed genoot,
 Wanneer hij 't God met 't zegelmerk
 Van uw gebed aanbood. (*bis.*)

6.

Uw gloriezon in Jezus' Kerk
 Blijft schitt'ren als het goud ;
 Uw macht en deugd en wonderwerk
 Wordt daag'lijks nog aanschouwd,
 Antonius, o volkspatroon,
 Die zetelt bij den Heer ;
 Wij smeeken U, vóór uwen troon,
 Zie zeeg'nend op ons neêr. (*bis.*)

IMPRIMATUR.

M. F. DE BEER, Sup. Gen.

ad hoc delegatus.

TILBURGI, 26 Aprilis 1898.

d

k

rk

n.

egatus.

